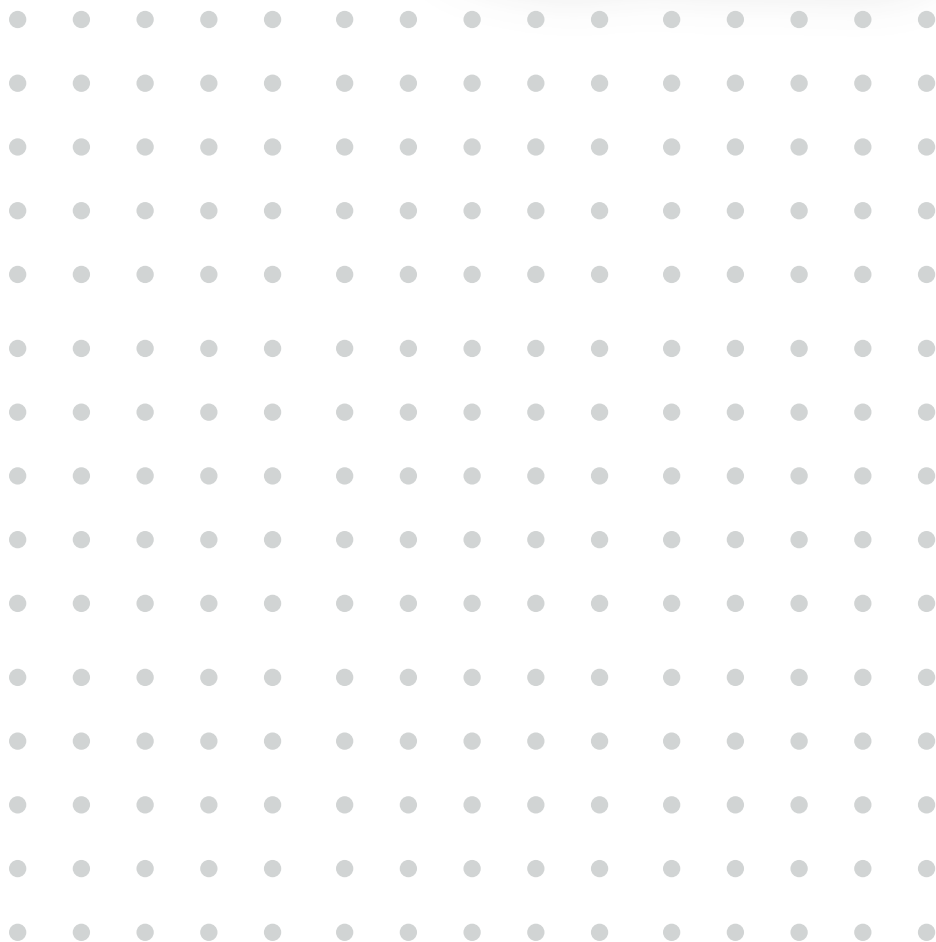

VIITORUL MEMORIEI

VIITORUL MEMORIEI / THE FUTURE OF MEMORY

20-27 IANUARIE, 2017 / JANUARY 20-27, 2017
BUCUREȘTI / BUCHAREST

„Urmele erau încă acolo. Dar timpul le va șterge încet și nu va mai rămâne nimic”
– Edgar Hilsenrath

Un val de extremism de dreapta, xenofobie, naționalism, rasism și antisemitism inundă din nou ceea ce credeam că sunt societăți deschise și democratice, încolțindu-ne pe noi toți și toate, saturând interacțiunile sociale cu frică și ură față de „celălalt” – inamic invizibil și adesea imaginar, care se schimbă odată cu interesele politice dominante. De generații întregi, metodele utilizate pentru a elimina „istorii incomode” din versiunea oficială a istoriei au inclus marginalizarea și ștergerea totală a urmelor lăsate de populații care perturbă mitologia dominantă a constructelor identitare naționale.

Una dintre cele mai puternice exemplificări ale acestei metode de eliminare se regăsește în urmările Holocaustului în Europa de Est. În proiectul nostru, ne concentrăm atenția asupra regiunii României și fostelor Basarabia și Bucovina: peste 500 000 de evrei și romi au fost exterminați în această regiune în timpul celui de-al Doilea Război Mondial; cu toate acestea, în locul comemorărilor ca formă de transmitere către generațiile viitoare și ca formă de respect pentru persoanele masacrate, uitarea istorică și politică îngroapă în continuare urmele impactului uriaș a ceea ce a fost cândva o co-prezență culturală înfloritoare. Orașe întregi, cartiere, cimitire șoptesc despre absența locuitorilor din acele vremuri...

Pentru a contracara această tendință de ștergere și îngropare și pentru a pune în discuție mecanismele uitării care încă funcționează în această regiune, am inițiat proiectul Viitorul Memoriei – o platformă transnațională și interdisciplinară dedicată memoriei Holocaustului, incluzând evenimente și expoziții organizate în orașe unde au avut loc pogromuri sau deportări. O arhivă centralizată a tuturor materialelor produse în aceste expoziții și evenimente, precum și în proiecte viitoare, va fi organizată sub forma unui website cuprinzător, care va include și conținut generat de utilizatori.

Misiunea acestui proiect este de a face cunoscut publicului trecutul țărilor implicate și trecutul fiecăru oraș, reactivând memorii prin intermediul artei contemporane și media, legând trecutul de prezent, documentând mărturiile ultimelor supraviețuitoare și ultimilor supraviețuitori, personalizând istoria prin istorii orale, creând legături între oameni și deschizând spațiile publice spre dezbateri și înțelegere reciprocă. Proiectul funcționează, de asemenea, ca model pentru dezvoltarea unei conștiințe mai profunde prin acțiune, unde instituțiile și organizațiile partenere locale își asumă responsabilitatea de a lucra cu/despre trecutul orașului lor, opunându-se astfel creșterii naționalismului, antisemitismului și urii etnice, conectându-se în același timp între ele prin preocupări comune.

În romanul „1984”, George Orwell scria: „cine deține controlul asupra trecutului, deține controlul asupra viitorului”. Ne propunem să deconstruim orice discurs exclusiv care încearcă să ne controleze trecutul. Ne propunem să dezvoltăm pluralitatea istoriilor care alcătuiesc trecutul, să transmitem aceste experiențe personale către generațiile viitoare, să învățăm împreună din ele și să le folosim pentru a contura un viitor mai bun. Astfel, Viitorul Memoriei devine o luptă împotriva uitării și un depozit public de amintire.

Platforma Viitorul Memoriei va fi lansată în București, în luna ianuarie, în perioada care coincide cu comemorarea pogromului de la București din 1941. Expozițiile următoare au loc în Oradea și Cluj la finalul lunii mai, în Iași la finalul lunii iunie și în Chișinău la final de iulie.

Text introductiv de Olga Stefan

“The traces were still there. But time would slowly blur them and nothing would be left.”
– Edgar Hilsenrath

An avalanche of right-wing extremism, xenophobia, nationalism, racism and antisemitism is once again sweeping over what we once perceived as open and democratic societies, closing in on us all, imbuing social relations with ever-increasing fear and hatred of “the other”, an invisible and mostly imagined enemy that changes with dominant political interests. For generations, the instruments utilised to eliminate inconvenient narratives from official histories have included marginalisation and complete erasure of all traces of populations that disturb the accepted mythology of constructed national identities.

One of the most concrete examples of this erasure lays in the aftermath of the Holocaust in Eastern Europe, and here we focus our attention on the regions of Romania, former Bessarabia and Bukovina. Despite the extermination of more than 500,000 Jews and Roma in this area during World War II, rather than commemorate these atrocities for posterity and in show of respect to the massacred, historical and political forgetting continued to bury the enormous impact of what had once been a flourishing cultural presence. Entire towns, neighbourhoods, cemeteries, whisper the absence of these former inhabitants...

To counteract this tendency of erasure and to highlight the mechanisms of forgetting that are still at work here, we have initiated The Future of Memory, a transnational interdisciplinary platform of Holocaust remembrance, with events and exhibitions organized in cities where pogroms or deportations took place. A centralized archive of all the material produced for these exhibitions along with future undertakings will be collected in a comprehensive website that will also include user-generated content.

The mission of this project is to raise awareness in the public about the participating country's and individual cities' past, reactivating memory through contemporary art and media, connecting the past to the present, documenting the last witnesses, personalizing history through oral narratives, creating connections between people and opening up public spaces for debate and mutual understanding. The project also functions as a model for developing a broader consciousness through action, where local partners take on the responsibility of addressing their cities' histories, thereby combating increasing nationalism, antisemitism, and ethnic hatred while establishing links with each other through shared preoccupations.

In 1984, George Orwell wrote, “He who controls the past, controls the future.” Our goal is to subvert any exclusive narrative from controlling our past, and reveal the plurality of stories that created this past, to transmit these personal experiences to the next generations, to learn from them and use them to shape a better future. In essence, The Future of Memory becomes a struggle against forgetting and a public repository of memories.

We are launching our platform in Bucharest, in January on the dates coinciding with the Bucharest pogrom of 1941. Future exhibitions will take place at the end of May in Oradea and Cluj, at the end of June in Iași, and at the end of July in Chișinău.

Introduction Text by Olga Stefan

**20 IANUARIE, VERNISAJ
EXPOZIȚIE ORA 19.00, CASA
FILIPESCU-CESIANU, CALEA
VICTORIEI 151, LA MANSARDĂ**

Atenție! nu există lift. Accesul la mansardă se face pe trepte.
Ore de deschidere: 20-27 ianuarie, 12:00-18:00

Expoziția include imagini ale unor lucrări făcute de artiști de renume internațional care au trăit sau au fost martori ai pogromului de la București și au rămas marcați pe viață de scenele pe care le-au văzut. Aceste imagini sunt expuse pentru prima oară în România.

Hedda Sterne – imagini ale celor 20 de desene și collaje realizate între anii 1937 și 1941, înaintea plecării ei din România spre New York. Desenele reprezintă peisaje urbane ale Bucureștiului din perioada respectivă.

Marcel Iancu – imagini ale desenelor și acuarelelor făcute de artist în anul 1942 în Palestina, după ce a emigrat din România în 1941. Lucrările reprezintă scene din timpul pogromului și rebeliunea legionară.

Willy Pragher – proiecție a celor 52 de fotografii făcute între 21 și 24 ianuarie pe străzile Bucureștiului, documentând rebeliunea legionară și violențele stradale, inclusiv cartiere evreiești unde multe case și prăvălii au fost devastate.

Alte lucrări:

- Leon Misosniky – o selecție de desene și picturi, create între anii 1937 - 1942;

- filmul Fragments of a Life, de Olga Stefan/Miklos Klaus Rozsa/Gabi Basalici făcut pentru expoziția eponimă care a avut loc la Tranzit.ro Iași, în iunie 2016;

- filmul realizat de Romulus Balasz, Miklos Klaus Rozsa, Olga Stefan, Ileana Szasz și Vârsta4;

- o arhivă de cărți, texte și scrisori produse de martori și supraviețuitori, multe dintre ele necunoscute publicului.

**JANUARY 20, EXHIBITION
VERNISSAGE, 7PM, CASA
FILIPESCU-CESIANU, CALEA
VICTORIEI 151, ATTIC LEVEL**

Not wheelchair accessible!
Continues from January 20-27, open daily from 12-6pm

Willy Pragher, January 21-23 1941, Bucharest

The exhibition features images of works displayed for the first time in Romania, produced by internationally renowned artists who lived and witnessed the legionar rebellion and the Bucharest pogrom of January 1941, remaining marked for life by these experiences.

Hedda Sterne - 20 images of drawings by Hedda Sterne, made between 1937 and 1941, before her departure from Romania to New York. The drawings represent urban landscapes of Bucharest from that period.

Marcel Janco – images of the 40 watercolors made by the artist in 1942 in Palestine, after emigrating there from Romania in 1941. The works represent scenes from the legionar rebellion and the pogrom.

Willy Pragher – projection of the 52 photographs taken by the photographer on the streets of Bucharest between January 21-24, documenting the legionar rebellion, street violence, and the devastation of the Jewish neighborhoods where numerous shops and houses were vandalized and destroyed.

Additional works include:

- Leon Misosniky – a selection of original paintings and drawings produced between 1937 and 1942;

- the video Fragments of a Life produced by Olga Stefan/Miklos Klaus Rozsa/Gabi Basalici for the eponymous exhibition that took place in June 2016 at tranzit.ro/Iasi;

- the film produced by Romulus Balasz, Miklos Klaus Rozsa, Olga Stefan, Ileana Szasz, and Vârsta4;

- an archive of books, texts, photographs and letters produced by witnesses and survivors of the Bucharest pogrom, mostly heretofore unknown to the public at large.

■ BIOGRAFII ARTIȘTI:

Hedda Sterne (4 august 1910 – 8 aprilie 2011) a fost o artistă prolifică, născută în București. Sterne a început educația sa formală artistică în Viena în anul 1920 și a continuat-o la Paris în anii 1930, unde a participat la expoziții ale suprarealiștilor. În urma emigrării sale în Statele Unite în anul 1941, după pogromul de la București și amenințarea tot mai mare a războiului în România, ea a devenit un membru activ al școlii din New York. Lucrările lui Sterne au fost expuse în peste 40 de expoziții solo, multe la Galeria lui Betty Parsons, și mai mult de 70 de expoziții de grup în muzee și galerii în SUA și în străinătate. De-a lungul carierei sale de optzeci de ani, practica artistică al lui Sterne a fost o cale de descoperire în care opera sa prolifică ar sfida orice clasificare unică. Ea a spus odată „folosesc munca mea pentru a intra în întrebările profunde ale existenței. Viața mea este o operă de artă”. Stilurile variate și fluide ale Heddei Sterne reflectă această filozofie artistică de „flux” și o distinge pe Sterne ca o figură unică în istoria artei secolului XX.

Marcel Iancu (24 mai 1895, București – 21 aprilie 1984, Ein Hod Israel) a fost pictor, arhitect și eseist originar din România, stabilit ulterior în Israel. A absolvit Academia de Arhitectură din Zürich în anul 1917. A studiat pictura cu Iosif Iser. Încă din anii liceului scoate împreună cu Tristan Tzara și Ion Vinea revista „Simbol” (1912). Sosit la Zürich în 1915, pentru a studia arhitectura la Institutul Politehnic, frecventează reuniunile artistice de la Cabaretul Voltaire, unde îl cunoaște pe Hans Arp și se reîntâlnește cu Tristan Tzara, participând la inițierea mișcării dadaiste. În 1922 revine în România, devenind unul dintre promotorii artei de avangardă. În 1941 se stabilește în Palestina. Pe Marcel Iancu îl găsim în orice istorie a artei moderne ca inițiator al dadaismului, împreună cu Tristan Tzara, ca promotor al avangardei și ca arhitect care a conceput primele locuințe moderne din București în perioada 1925-1935. Îl găsim în licitații de tablouri, piese de recuzită teatrală, obiecte de design interior și mobilier. Cu alte cuvinte, îl găsim ca pion principal din istoria modernității românești și europene.

Willy Pragher (4 mai 1908, Berlin – 25 iunie 1992, Freiburg) a fost un reporter-fotograf german care a făcut multe fotografii în România. A copilărit la București, în casa bunicului, un faimos negustor de

blănuri de lux, Moritz Sigmund Prager, unul dintre stâlpii bisericii romano-catolice din București. Opera sa, de aproximativ un milion de fotografii, se află la Arhivele de Stat Freiburg și cuprinde aproximativ 6 000 de negative pe sticlă, 27 000 de diapozitive, 110 000 de fotografii (pozitive) pe hârtie și câteva sute de mii de negative de film. S-a dedicat fotografiei încă din adolescență, iar la vârsta de 16 ani publicase deja prima broșură de fotografii realizate în România. Și-a petrecut tinerețea în Germania și România, iar în anul 1939, înaintea izbucnirii războiului, a devenit fotograf și grafician al Societății Românești de Distribuire a Combustibilului din România. Din 1932 până în 1939 a fost fotoreporter liber-profesionist în Berlin, perioadă în care și-a schimbat numele din Prager (numele de fată al mamei sale) în Pragher, întrucât un cunoscut cântăreț evreu de cuplete purta același nume – motiv pentru care autoritățile naziste îl verificau.

Leon Misosniky (1921-2007) face parte dintr-o generație a supraviețuitorilor, purtând o natură asemănătoare lui Icarus, supuși încercărilor de a depăși atrocitățile incoerente ale secolului 20, în căutarea unei realități mai profunde. În cazul lui Leon Misosniky, această realitate este arta: pictura, sculptura, scris, colaj. Universul lui, compus din personaje de la Icarus la dragoni chinezi, este universul unei specii sofisticate, ce transcende între Est și Vest în căutarea de a depăși contextul creat de incidentele istorice și personale.

O selecție din materialele de arhivă expuse:

Jurnal 1935-1944, Mihail Sebastian
The Seamstress, Sara Tuvel Bernstein
The Long Balkan Night, Leigh White
Orasul Macelului, Filip Brunea Fox
Noapte de Pogrom, Scarlat Callimachi
Despre pogromul de la Bucuresti, text de Marcel Iancu, introducere de Vlad Solomon
The Balkan Trilogy, Olivia Manning
Baroane, Tudor Arghezi
Journal de Guerre, Rene de Weck
Cartea Neagra, Matatias Carp

■ ARTISTS' BIOGRAPHY:

Hedda Sterne (August 4, 1910–April 8, 2011) was a prolific artist born in Bucharest, Romania. Sterne began her formal artistic education in Vienna in the 1920s, and in Paris in the 1930s, where she exhibited with the Surrealists. Following her emigration to the United States in 1941, after the Bucharest pogrom and the increasing threat of war in Romania, she became an active member of the New York School. Sterne's work has been shown in more than 40 solo exhibitions, many at the Betty Parsons Gallery, and more than 70 group exhibitions in museums and galleries in the U.S. and abroad. Throughout her eight-decade-long career, Sterne's artistic practice was a path of discovery in which her prolific oeuvre would defy any single categorization. She once said, "I use my work to delve into the deep questions of existence. My life is a work of art." Hedda Sterne's varied and fluid styles reflect this artistic philosophy of "flux," and distinguish Sterne as a unique figure in the history of 20th century art.

Marcel Janco (May 24, 1895 – April 21, 1984) was a Romanian and Israeli visual artist, architect and art theorist. He was the co-inventor of Dadaism and a leading exponent of Constructivism in Eastern Europe. In the 1910s, he co-edited, with Ion Vinea and Tristan Tzara, the Romanian art magazine Simbolul. Janco was a practitioner of Art Nouveau, Futurism and Expressionism before contributing his painting and stage design to Tzara's literary Dadaism. He parted with Dada in 1919, when he and painter Hans Arp founded a Constructivist circle, Das Neue Leben. Reunited with Vinea, he founded Contimporanul, the influential tribune of the Romanian avant-garde, advocating a mix of Constructivism, Futurism and Cubism. At Contimporanul, Janco expounded a "revolutionary" vision of urban planning. He designed some of the most innovative landmarks of downtown Bucharest. He worked in many art forms, including illustration, sculpture and oil painting. Janco was one of the leading Romanian Jewish intellectuals of his generation. Targeted by antisemitic persecution before and during World War II, he emigrated to British Palestine in 1941. He won the Dizengoff Prize and Israel Prize, and was a founder of Ein Hod, a utopian art colony, controversially built over a depopulated Palestinian Arab village (itself relocated to Ein Hawd).

Willy Pragher (May 4, 1908 –June 25, 1992) was a German photo reporter who made numerous photographs in Romania. He grew up in Bucharest, in his grandfather's home, who was a famous fur merchant, Moritz Sigmund Pragher., one of the pillars of the Romanian-Catholic Church. Willy's oeuvre, of approximately one million photographs, are located in the State Archives of Freiburg, and it contains 6000 glass plates, 27000 slides, 110,000 paper photographs,

and several hundred thousands negatives. He devoted himself to photography since his youth, and by the age of 16 he had already published his first brochure of photographs produced in Romania. He spent his childhood and youth in Germany and Romania, and in 1939, before the outbreak of war, he became the photographer of the Romanian Society for the Distribution of Natural Gas in Romania. From 1932-1939 he was a freelance photo-reporter in Berlin, the smae period during which he changed his name from Prager to Pragher because a well-known Jewish singer was named the same, a reason for which he was searched by the Nazi authorities several times.

Leon Misosniky - (1921-2006) is part of a generation of survivors, with an "Icarus" nature that spread their wings, trying to surpass the incoherent atrocities of the 20th century, in search of a reality larger than life. In Leon Misosniky's case, that reality was art: painting, sculpture, writing, collage. His universe, from Icarus to Chinese dragons, is that of a sophisticated species, transcending from East to West in search of expansion, beyond contexts contorted by historical and personal incidents.

A selection of works displayed in the archive:

Jurnal 1935-1944, Mihail Sebastian
The Seamstress, Sara Tuvel Bernstein
The Long Balkan Night, Leigh White
Orasul Macelului, Filip Brunea Fox
Noapte de Pogrom, Scarlat Callimachi
Despre pogromul de la Bucuresti, text de Marcel Iancu, introducere de Vlad Solomon
The Balkan Trilogy, Olivia Manning
Baroane, Tudor Arghezi
Journal de Guerre, Rene de Weck
Cartea Neagra, Matatias Carp

**21 IANUARIE, PREZENTARE,
CASA FILIPESCU-CESIANU,
CALEA VICTORIEI 151, LA
MANSARDĂ, ORA 16.00**

Hedda Sterne, Untitled, 1941, Gouache on paper, copyright: Hedda Sterne Foundation, New York, Licensed by ARS, New York, NY

**21 IANUARIE, TEATRUL
EVREIESC DE STAT,
STR. IULIU BARASCH, NR. 15
ORA 18:00**

Bilet intrare: 30 lei

Piesa București 41 - Tur Retur

Spectacolul București 41 conduce publicul într-un tur ghidat în Bucureștiul anului 1941, alături de personaje precum Nae Ionescu, Contesa Waldeck, Rabinul Guttman sau Mihail Sebastian. În anii '40, populația evreiască în România era de aproape un milion de oameni, în prezent este de sub zece mii. Spectacolul trasează un parcurs al acestei dispariții, utilizând documentarea dar și ficționalizarea.

București 41 – Tur Retur / regia: Alexandru Berceanu, scenariu: Andreea Chindriș, Alexa Băcanu și Alexandru Berceanu, cu Anka Levana, Marius Rizea, Liviu Lucaci, Andrei Bibire, Mircea Dragoman, Monia Pricopi, Cristina Circei, Mihai Prejban, Darius Daradici, Viorica Bantaș, Mihai Ciucă și Ștefan Berceanu, invitat special. Echipa artistică este completată de Andrei Dinu (scenografie), Ana Costea (coregrafie), Raluca Burcea (muzica), Emanuel Burcea (producție muzicală), Les Ateliers Nomad (video mapping), Ema Bolintiru (director de imagine), Adrian Cioflâncă și Anca Tudorancea (cercetare), Ștefan Crețu (grafică).

**JANUARY 21, PRESENTATION,
CASA FILIPESCU-CESIANU,
CALEA VICTORIEI 151, ATTIC
LEVEL, 4 PM**

Prezentare despre viața și opera Heddei Sterne între anii 1937 și 1941 – cu Shaina Larrivee, Directoarea Fundației Hedda Sterne, New York.

Presentation about the life and work of Hedda Sterne during the years 1937 – 1941 and her migration through war-torn Europe after the Bucharest pogrom – by Shaina Larrivee, Director of the Hedda Sterne Foundation, New York.

**JANUARY 21, JEWISH
STATE THEATER,
STR. IULIU BARASCH,
NR. 15, 6 PM**

Entry ticket: 30 lei

Fotografie, piesă de teatru de Alexandru Berceanu

Bucharest 41 - Roundtrip

The show takes the public on a guided tour of Bucharest of 1941 accompanied by the characters of Nae Ionescu, Contesa, Waldeck, Rabbi Guttman and Mihail Sebastian. If in the 1940s the Jewish population of Romania almost reached one million, now there are less than 10,000 Jews left. The show traces this disappearance utilizing documentary and fictional accounts.

București 41 – Tur Retur director: Alexandru Berceanu, screenplay: Andreea Chindriș, Alexa Băcanu și Alexandru Berceanu, with Anka Levana, Marius Rizea, Liviu Lucaci, Andrei Bibire, Mircea Dragoman, Monia Pricopi, Cristina Circei, Mihai Prejban, Darius Daradici, Viorica Bantaș, Mihai Ciucă and Ștefan Berceanu, special guest. The artistic team is made of Andrei Dinu (set design), Ana Costea (coreography), Raluca Burcea (music), Emanuel Burcea (musical production), Les Ateliers Nomad (Video Mapping), Ema Bolintiru (director of photography), Adrian Cioflâncă și Anca Tudorancea (Research), Ștefan Crețu (Design).

**22 IANUARIE, PREMIERĂ
DE FILM ȘI DISCUȚIE, MACAZ
BAR TEATRU COOP., CALEA
MOȘILOR 106, ORA 18.30**

Still din documentarul cu rezidenții de la Căminul Moses Roen

PROIECȚIE DE FILM ȘI DISCUȚIE:

**Proiecție a filmului cu și despre rezidenții
de la Căminul Moses Rosen, în premieră.**

Realizat de Romulus Balasz, Miklos Klaus Rosza, Olga Stefan, Ileana Szasz and Vârsta4.

Poveștile personale ale rezidenților căminului Rosen ne poartă prin zonele și spațiile din cartierul evreiesc, prin locurile unde au avut loc episoadele de violență antisemită în timpul pogromului din 1941, pe la casele unde au trăit povestitorii/toarele filmului și la clădiri importante pentru viața comunității evreiești. Aflăm despre condițiile în care trăiau evreii din București în timpul războiului, despre impactul legilor rasiale asupra situației și vieții de zi cu zi a evreilor, și identitatea evreiască de după război.

Proiecția filmului va fi urmată de o discuție cu rezidenți de la Căminul Moses Rosen, Katia Pascariu, David Schwartz și Olga Stefan.

**JANUARY 22, FILM
PREMIERE AND DISCUSSION,
MACAZ BAR TEATRU COOP.,
CALEA MOȘILOR 106, 6:30 PM**

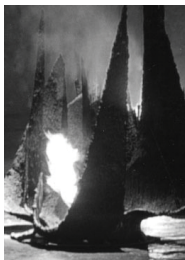
Still from the documentary with the residents of the Moses Rosen Retirement Home

FILM PROJECTION AND DISCUSSION:

Produced by: Romulus Balasz, Miklos Klaus Rosza, Olga Stefan, Ileana Szasz and Vârsta4.

The film presents the personal stories of the residents of the Moses Rosen Retirement Home in Bucharest, taking us through the Jewish quarter, in the areas where scenes of antisemitic violence took place during the 1941 pogrom, at the houses of the film's subjects, and in front of the buildings that played an important role in the life of the Jewish community. We find out about the condition in which the Jews of Bucharest lived during the war, about the impact of the racial laws on their daily life, and about Jewish identity after the war.

The projection of the film is followed by a discussion with the residents of the retirement home, Katia Pascariu, David Schwartz, and Olga Stefan.

Still, *The Hell*, Zoltan Turner, Israel, 1996

Still, *The Hell*, Zoltan Turner, Israel, 1996

Still, *Valea Plângerii*, Mihai Andrei Leaha, România, 2013

PROGRAM DE FILME:

***Das Kind*, Yonathan Levy (Franta, 2010), 93 min, documentar, în română, franceză, germană, cu subtitrare în română
ÎN PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA ÎN FORMA SA COMPLETĂ ȘI ORIGINALĂ**

Irma Miko are 95 de ani, s-a născut în România, în anul 1914. Evreică, comunistă și activistă politic de la vârsta de 14 ani, Irma s-a alăturat rezistenței franceze în Paris în 1941. Misiunea ei neînchipuit de periculoasă a fost să aducă soldați germani de ocupație în rezistență. O poveste despre o lume în fugă și un portret al unei femei extraordinare și curajoase. Filmul a câștigat premiul pentru Cel Mai Bun Film la Festivalul European de Film Independent, Paris.

23 IANUARIE, PROIECȚIE DE FILME ȘI Q&A CU UNUL DIN REGIZORI, CINEMATECA ROMANA, SALA UNION, STRADA ION CÂMPINEANU NR. 21, ORELE 16.00-21.00

***Transnistria: The Hell*, Zoltan Turner (Israel, 1996), 40:57min, documentar, cu subtitrare în română și engleză
ÎN PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA**

Autorii Aharon Appelfeld, Shmuel Ben-Tzion și Sonia Palti, artistul Beno Friedel și alți supraviețuitori descriu soarta evreilor români deportați în Transnistria (zonă din Ucraina ce se învecinează cu România) în perioada 1941-1944. Spre deosebire de Auschwitz, evreii din Transnistria au fost uciși prin înfometare, execuții, boli, condițiile de viață sub-umane și alte metode similare.

***Mamaliga Blues*, Cassio Tolpolar (Brazilia, 2014), 56min, documentar, în engleză
ÎN PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA**

În 1931, Abram Tolpolar și soția lui, Rachel, au emigrat din Basarabia în sudul Braziliei. Șaptezeci și șapte de ani mai târziu, copilul lor, Mauro Tolpolar, a făcut călătoria înapoi. Însoțit de cei doi copii ai săi, care nu au avut șansa să-și întâlnească bunicii paterni, Mauro a vizitat locul de naștere al părinților săi și, de asemenea, a găsit răspunsuri despre un trecut necunoscut. Având doar o fotografie rămasă, familia Tolpolar au trecut cu mașina prin sate vechi, au intrat în tufșurile cimitirelor abandonate și au întâlnit localnici, în căutarea a ceea ce s-a întâmplat cu rudele lor, care au dispărut în timpul Holocaustului.

***Valea Plângerii*, Mihai Andrei Leaha, Andrei Crișan, Iulia Hossu (România, 2013), 56min, documentar**

Între anii 1943 și 1945, 25 000 de romi au fost deportați de regimul Antonescu în Transnistria. Jumătate dintre ei au murit la scurt timp de foame, de frig sau din alte cauze. După 70 de ani, cei puțini care au supraviețuit și care pe atunci erau copii își reamintesc și povestesc cu emoție evenimentele teribile de atunci. Interveniunile cu membrii comunității ucrainiene din Transnistria completează poveștile supraviețuitorilor romi și transformă un spațiu astăzi aparent banal într-unul antropologic și al memoriei.

Regizorul filmului va fi prezent după proiecție, pentru o discuție cu publicul.

JANUARY 23, FILM PROJECTION AND Q&A WITH THE DIRECTOR, CINEMATECA ROMANA, SALA UNION, STR. ION CÂMPINEANU NR. 21, 4PM - 9 PM

FILM PROGRAM:

***Das Kind*, Yonathan Levy (Franta, 2010), 93 min, documentary
ROMANIAN PREMIERE**

95-year old Irma Miko was born in Romania in 1914. A Jewish Communist and political activist from age 14, Irma joined the French Resistance in Paris in 1941. Her unimaginably dangerous assignment was to bring occupying German soldiers into the Resistance. A deeply moving account of a vanishing world and a portrait of an extraordinary, brave woman, the film won Best Film at the European Independent Film Festival, Paris.

***Transnistria: The Hell*, Zoltan Turner (Israel, 1996), 40:57min, documentary
ROMANIAN PREMIERE**

From 1941 to 1944, 300,000 Jews were killed at the hands of Rumanian officials in Transnistria, an area of southern Ukraine which bordered Rumania. Unlike the "killing industry" of Auschwitz, Rumanian death camps used the "old methods" of "long drawn-out deaths": shooting, starvation, freezing, and illness. Of those who survived, only the children are left. Now adults living in Israel, these orphans of Transnistria give testimony with their memories, paintings, letters, and photographs. Scholars, including Drs. Dalia Ofer and Leon Wallovitz from Hebrew University and Dr. Shmuel Ben-Tzion, discuss the history of Transnistria and probe the reasons why this area has become known as the "Forgotten Cemetery."

***Mamaliga Blues*, de Cassio Tolpolar (Brazilia, 2014), 56min, documentary
ROMANIAN PREMIERE**

Mamaliga Blues, Cassio Tolpolar, 2014, Brazil, 56min, documentary, in Engleza
In 1931, Abram Tolpolar and his wife, Rachel, immigrated from Bessarabia/Moldova to southern Brazil. Seventy-seven years later, their only child, Mauro Tolpolar, made the trip back. Accompanied by his two kids, who never had a chance to meet their paternal grandparents, Mauro visited his parents' birthplace and also found answers to an unrevealed past. Having only one remaining photograph of a lost family grave, the Tolpolar family drove through ancient villages, walked in the bushes of abandoned cemeteries and met locals, looking for what happened to their relatives who disappeared during the Holocaust and getting to know the current Jewish community in Moldova.

***Valley of Sighs*, Mihai Andrei Leaha (Romania, 2013), 56min, documentary**

Between 1943 and 1945, 25,000 Romani people were deported to Transnistria by the Antonescu regime. Half of them soon died of hunger, cold or other causes. 70 years later, a few survivors, who were of a very young age at that time, recall and give a sad account of those terrible events. The film aims to reconstruct the journey, places and tragic experiences of the past. Interviews with the members of the Ukrainian community from Transnistria expand the stories of the Roma survivors and transform an area nowadays apparently trivial in a place of anthropological value, memories and tears.

The director will be present for a discussion with the public after the screening

24 IANUARIE
MACAZ BAR TEATRU COOP.,
CALEA MOȘILOR 106
ORELE 16.00 – 23.00

PROGRAM DE FILME:

Fiul lui Saul, Laszlo Nemes (Ungaria, 2015), 107min, drama

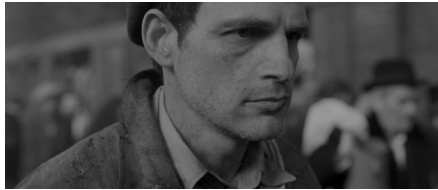
Octombrie 1944, Auschwitz-Birkenau. Saul Auslander este un membru maghiar al Sonderkommando, grupul de deținuți evrei izolați de restul lagărului și forțați să-i ajute pe naziști la buna funcționare a mașinării de exterminare în masă. În timp ce lucrează la unul din crematorii, Saul descoperă trupul unui băiat și e convins că acesta e fiul său. În timp ce alți deținuți pregătesc o evadare, Saul își asumă o sarcină imposibilă: să salveze trupul de flăcări, să găsească un rabin care să-i recite rugăciunea de înmormântare și să-i ofere băiatului funeraliile cuvenite.

Inimi Cicatrizate, Radu Jude (Romania, 2016), 141min, drama

Inimi cicatrizate este o adaptare liberă a textelor literare autobiografice ale scriitorului român Max Blecher și în special a romanului omonim. Regizorul spune despre proiectul său care tratează tema condiției umane: „Sper că acest film va oferi descrierea amănunțită a unei experiențe umane limită, la care să ne raportăm cu duioșie, cu teamă și cu respect”.

Jeno Janovics, Un Pathe Maghiar, Bálint Zágoni (Romania/Ungaria, 2011), 62min, documentar

Un documentar despre Jenő Janovics, unul dintre cei mai cunoscuți cineaști maghiari de la începutul secolului XX. În anul 1913 și-a deschis propriul studio de film și, fiind unul dintre primii în domeniu care au adus pe ecran opere literare, a devenit în scurt timp faimos, bogat și unul dintre cei mai invidiați cetățeni ai orașului Cluj. După primul război mondial, grație averii și influenței sale, investește sume imense pentru salvarea companiei sale cinematografice – investiții uriașe pentru acea vreme și pentru zilele noastre.

Still, Fiul lui Saul, Laszlo Nemes, Ungaria, 2015

Still, Inimi Cicatrizate, Radu Jude, Romania, 2016

Still, Natan de Paul Duane/David Cairns, Anglia, 2013

Natan, Paul Duane/David Cairns (Marea Britanie, 2013), 66min, documentar, în limba engleză
ÎN PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

Bernard Natan, originar din Iași, ar putea fi descris ca unul dintre părinții cinematografiei franceze. Cum a ajuns să fie uitat complet, mai ales în Franța? Cum se face că atât de puțină atenție a fost acordată carierei acestui pionier și interpret al începuturilor porno gay și BDSM? De ce a fost numele de Bernard Natan șters din istoria cinematografiei, în ciuda faptului că el a dominat industria de film francez pentru mare parte din anii '20 și '30? David Cairnes și Paul Duane au excavat o poveste extraordinară, care își propune să rescrie istoria cinematografiei europene. Zvonurile au mișnat în jurul poveștii lui Bernard Natan zeci de ani, dar acest documentar aduce în cele din urmă adevărul la lumină.

JANUARY 24
MACAZ BAR TEATRU COOP.,
CALEA MOȘILOR 106
4 – 11 PM

FILM PROGRAM:

Son of Saul, Laszlo Nemes (Ungaria, 2015), 107min, drama

In the horror of 1944 Auschwitz, a prisoner forced to burn the corpses of his own people finds moral survival upon trying to salvage from the flames the body of a boy he takes for his son.

Scarred Hearts, Radu Jude (Romania, 2016), 141min, drama

Emanuel spends his days at a sanatorium. Falling in love with another patient, he narrates his and his fellow patients' attempts to live life to the fullest as their bodies slowly fade away, but their minds refuse to give up..

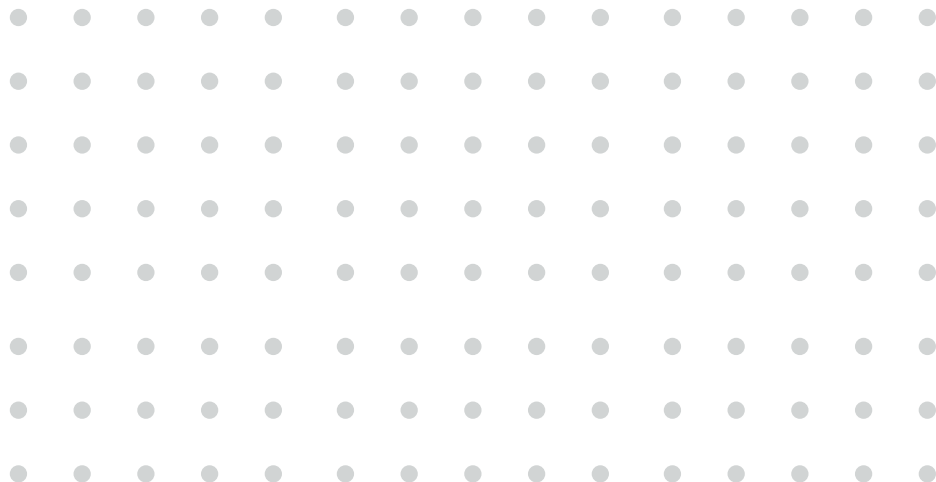
Jeno Janovics, A Hungarian Pathe, Bálint Zágoni (Romania/Ungaria, 2011), 62min, documentary

A documentary about Jeno Janovics, one of the best Hungarian theatrical directors of the beginning of the 20th century. In 1913 he started his own film studio, and being between the first Hungarian filmmakers, who adopted literary works on the screen he became in a short time famous, rich and one of the most envied citizens of Cluj. After WW1 Janovics, who had great influence and significant fortune, made such a sacrifice to save his theatrical group, that even today is hard to imagine.

Natan, Paul Duane/David Cairns (Marea Britanie, 2013), 66min, documentary
ROMANIAN PREMIERE

Bernard Natan could be described as one of the fathers of French cinema. How did he come to be completely forgotten, especially so in France? How is it that what little attention is paid to him centres on his alleged career as a pioneer and performer in early gay and BDSM porn? Why was Bernard Natan's name erased from the history of cinema, despite the fact that he dominated the French film industry for much of the '20s and '30s? David Cairns and Paul Duane have excavated an extraordinary tale that aims to rewrite the history of European cinema. Rumours have swarmed around his story for decades but this documentary finally brings the truth to light.

THE FUTURE OF MEMORY

Curator/Initiator:

Olga Stefan/Itinerant Projects

Organizator/Organizer:

Asociația Quantic

Team:

Ioana Florea, Katia Pascariu, David Schwartz,
Mihaela Michailov

Design: Andrei Timofte**Parteneri/Parteners:**

Macaz bar teatru coop., Cinemateca Română,
Căminul Moses Rosen, CSIER, Teatrul
Evreiesc de Stat, Casa Tranzit, Cinema Arta,
Universitatea de Arte Iași, Vector, Oberliht,
Teatrul-Spălătoria, Festival de Film Moldox,
Kedem, Muzeul București, Fundația Hedda
Sterne, Asociația Culturală MOSKVA, Asociația
Culturală ARS NOBILIS, Asociația Centrul
Multimedia Studio Act, și Departamentul de
Arte Vizuale al Facultății de Arte, Universitatea
din Oradea.

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării. | *Cultural project co-funded by the Administration of the National Cultural Fund. This project does not necessarily represent the position of The Administration of the National Cultural Fund. AFCN is not responsible for the content of the project or how project results can be used. These are entirely the responsibility of the beneficiary of the funding.*

www.thefutureofmemory.ro

Itinerant Projects

INSTITUT
FRANÇAIS

PROIECT CO-FINANȚAT DE:

Contact:

contact@thefutureofmemory.ro

